

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
អគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ

10/1
E

**តារាងប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ
គុណការកំពូល**

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ: ៦៦

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣

ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១

ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះដូចខាងក្រោម:

សាលដីកា

១-ឯកឧត្តម [redacted] ជាប្រធាន

លេខ: ២៨៥

២-លោកស្រី [redacted] ជាចៅក្រម

ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣

៣-លោក [redacted] ជាចៅក្រម

៤-លោក [redacted] ជាចៅក្រម

៥-លោក [redacted] ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

លោក [redacted]

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក [redacted]

ព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០២ ក្រVI "អ" ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៦៦ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ របស់គុណការកំពូល។

ពីបទ: ផ្តល់សក្ខីភាពភ្លេង និងភ្លេងលិខិតឯកជន ប្រព្រឹត្តទៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពី ថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤, ថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៣ និងថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៣ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែង និងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៥០,៥៦ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [redacted] (ម្ចាស់បណ្តឹងសារទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៣៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរពាណិជ្ជករ ទីកន្លែងកំណើតភូមិអណ្តូង សង្កាត់គោករកា ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្នភូមិអណ្តូង សង្កាត់គោករកា ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ: [redacted] "ស" ម្តាយឈ្មោះ: [redacted] "រ" ប្រពន្ធឈ្មោះ: [redacted] កូនគ្មាន ទោសពីមុនមាន។ ចាប់ ខ្លួនថ្ងៃទី១០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ ឃុំខ្លួនលេខ២១៦៦ ត្រព្រ ចុះថ្ងៃទី១៨-ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨។

មានមេធាវីលោកស្រី [redacted]

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] កទប្រុស អាយុ៦០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ផ្ទះលេខ១៩៦ ភូមិបាយ៉ាប សង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី ខណ្ឌបួស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ។

-កាលពីថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៣, ថ្ងៃទី១១ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៣ និងថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ឈ្មោះ [REDACTED] ឯកភូត បានធ្វើកិច្ចសន្យាទិញ និងលក់ដីក្លែងក្លាយ ដោយបានក្លែង ស្នាមមេដៃ និងក្លែងដាក់ឈ្មោះ [REDACTED] ទាបានលក់ដីនៅភូមិបាយ៉ាប សង្កាត់ភ្នំពេញថ្មី ខណ្ឌ បួស្សីកែវ រាជធានីភ្នំពេញ មកឱ្យខ្លួនឈ្មោះ [REDACTED] រួចយកលិខិតក្លែងនោះទៅប្តឹងតុលាការក្រុង ភ្នំពេញ ដើម្បីឱ្យតុលាការសម្រេចប្រគល់ដីឱ្យខ្លួនធ្វើជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញថាសម្រេច បញ្ជូនជនត្រូវចោទឈ្មោះ [REDACTED] កទប្រុស អាយុ៣៨ឆ្នាំ ទៅជំនុំជម្រះ និងលើកលែងចោទ ប្រកាន់គូកន។

-បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៥"ឆ" ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេច។

១-ផ្តន្ទាទោសឈ្មោះ [REDACTED] កទប្រុស អាយុ៣៨ឆ្នាំ ដាក់ពន្ធនាគារសរុបកំណត់ ៤ឆ្នាំ (បួនឆ្នាំ) គិតបន្តពីសាលក្រមមុន និងពិន័យជាប្រាក់ចំនួន៤.០០០.០០០រៀល (បួនលានរៀល) សំរាប់ដាក់ចូលក្នុងថវិការដ្ឋ ពីបទៈ ផ្តល់សក្ខីភាពក្លែង និងក្លែងលិខិតឯកជន ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤, ថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤, ថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៣ និងថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៣ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យ ផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៥០, ៥៦ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

២-បង្គាប់អោយឈ្មោះ [REDACTED] សងថ្លៃខូចខាត និងជំងឺចិត្តគិតជាប្រាក់ចំនួន ៤០.០០០.០០០រៀល (សែសិបលានរៀល) ទៅឱ្យឈ្មោះ [REDACTED] (ជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី) ដែលមានលោក [REDACTED] ជាតំណាង។ ការសុំលើសពីនេះត្រូវចោទចោល។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៥៧៤ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៧ ជូន លោកព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញវិញ ដើម្បីបើកការសាកសួរលើគូកន និងចាត់ ការតាមនីតិវិធី។

៤-សាលក្រមនេះ ជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩ និង ប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទ [REDACTED] មធាវី ការពារជនជាប់ចោទ មធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៣០៤ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ឈ្មោះ [REDACTED] ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៥"ឆ" ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការរមសាលាខ្លួនឈ្មោះ ហាមសុភាង
ដាក់បន្ទុក និងពិរុទ្ធភាពលើជនជាប់ចោទ [REDACTED] ដូចបទចោទប្រកាន់របស់អយ្យការរម
សាលាដំបូង។

សាលក្រមរបស់សាលាដំបូងលេខ៤៥ "គ" ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ សំរេចមកនេះ
ត្រឹមត្រូវតាមអង្គហេតុ និងគតិច្បាប់ហើយ។ គួរតម្កល់ទុកជាបានការតទៅ។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០២ "ក្រវិរ" ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១
របស់សាលាខ្លួនឈ្មោះ ដែលបានសម្រេច៖

១-ទទួលបណ្តឹងខ្លួនឈ្មោះ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ របស់ឈ្មោះ [REDACTED]
ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធតោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៥ "គ" ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨
របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល។

៣-បន្តការឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] តាមនីតិវិធីច្បាប់។

៤-សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ ចំពោះមុខមេធាវី
ការពារជនជាប់ចោទ និងជនជាប់ចោទ និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១
កំបាំងមុខមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ និងជនជាប់ចោទ។

បើកសិទ្ធិឱ្យប្តឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៥៧ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ របស់ជនជាប់ចោទ
ឈ្មោះ [REDACTED] មិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០២ "ក្រវិរ" ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា
ឆ្នាំ២០១១ របស់សាលាខ្លួនឈ្មោះ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

-បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការរមតុលាការកំពូលថា៖

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខដូចបញ្ជាក់ខាងលើ ដោយចាត់ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមគតិច្បាប់។

២-បដិសេធតោលសាលដីការរបស់សាលាខ្លួនឈ្មោះទុកជាមោឃៈពេញទាំងមូល។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងនេះទៅសាលាខ្លួនឈ្មោះ ដើម្បីជំនុំជម្រះឡើងវិញលើជនជាប់ចោទ

ឈ្មោះ [REDACTED] បទ ក្លែងប្លែងលិខិតឯកជន។

-បានស្តាប់សារតាជាតិ និងចំណើរបររណរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] តាពល
សវនាការថា៖ មូលហេតុអ្វីបានជាអ្នកឯងប្តឹងសាទុក្ខ? ខ្លួនប្តឹងសាទុក្ខដោយសារតែតុលាការផ្តន្ទាទោស
ខ្លួនត្រឹមពេក ការក្លែងប្លែងលិខិតនេះគឺខ្លួនបានទិញដីពីឈ្មោះ [REDACTED] មិនដឹងពីការក្លែងទេ [REDACTED]
នេះជាអ្នកកណ្តាលក្នុងការលក់ ចំណែកខ្លួនអ្នកទិញពុំបានទាក់ទងជាមួយអ្នកលក់ដីផ្ទាល់ទេ។ ឯកសារ

107
2

ទាំងអស់ឈ្មោះ [redacted] ជាអ្នកធ្វើ ឯប្រាក់ខ្លួនជាអ្នកប្រគល់ឱ្យឈ្មោះ [redacted] រាំងអស់ជាង១០ ម៉ឺនដុល្លារ ក្រោយពីទិញហើយឆ្នាំ១៩៩៣ ខ្លួនបានចូលកាន់កាប់ដីព្រមទាំងបានចិញ្ចឹមត្រី, ចិញ្ចឹមទា លុះដល់ឆ្នាំ២០០៧ ទើបម្ចាស់ដីគេប្តឹងយកដីគេវិញ ដោយចោទខ្លួនថា ផ្តល់សក្ខីភាពក្លែងក្លាយ និង ក្លែងលិខិតយកដីចំនួន១១ហិកតា ដែលខ្លួនបានទិញពីឈ្មោះ [redacted] ។ ដីទាំង១១ហិកតានោះ ក្រោយពីខ្លួនគ្រប់គ្រងហើយ ខ្លួនក៏បានដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីចេញ សាលក្រមធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដាក់ឈ្មោះខ្លួន។ ដូច្នោះ ខ្លួនសុំបដិសេធបទផ្តល់សក្ខីភាពក្លែង ឯបទក្លែង លិខិតឯកជនខ្លួនសុខចិត្តទទួល។

-បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូលថា: ពុំមាន យោបល់អ្វីបន្ថែមទៀតទេ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ។

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៥៧ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ របស់ឈ្មោះ [redacted] ស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ ដែលតុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជម្រះបានតាម មាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និងមាត្រា៤២០ នៃក្រមនីតិវិធី ព្រហ្មទណ្ឌ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញក៏ដូចជាសាលាខ្លួនណាផងដែរ ដែល សម្រេចផ្តន្ទាទោសឈ្មោះ [redacted] ពីបទ: សក្ខីភាពក្លែងក្លាយនោះ គឺជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា មាត្រា៥៦ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលដែលចែងអំពីបទល្មើសសក្ខីភាពក្លែងក្លាយ គឺសំដៅអនុវត្ត ទៅលើប្រធានបទល្មើស គឺជាសាក្សី និងអ្នកជំនាញដែលបានបង្ហាញភស្តុតាង ឬហេតុផលណា ដែលមិនពិតដល់តុលាការ ប៉ុន្តែករណីនេះចំពោះជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] គឺជាភាគីនៅក្នុង រឿងក្តី។ ហេតុដូច្នោះ បញ្ញត្តិច្បាប់ខាងលើមិនអាចយកមកអនុវត្ត ធ្វើការចោទប្រកាន់លើឈ្មោះ [redacted] បានទេ។ ដូចនេះតាមមាត្រា៤៤០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ តុលាការកំពូលសម្រេចឱ្យ ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ចម្លុតពីបទល្មើសផ្តល់សក្ខីភាពក្លែងក្លាយ។ រីឯតុលាការអង្គសេចក្តី សម្រេចផ្តន្ទាទោសឈ្មោះ [redacted] ពីបទ ក្លែងលិខិតឯកជន នោះជាការត្រឹមត្រូវហើយ ប៉ុន្តែ ដោយពេលវេលាបច្ចុប្បន្នក្រុមព្រហ្មទណ្ឌមានរាជ្យភាពអនុវត្ត ហើយតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៦២៧ នៃក្រមថ្មី នេះចែងអំពីទោស ចំពោះបទល្មើសក្លែងបន្លំឯកសារ មានលក្ខណៈស្រាលជាងទោសដែលមានចែង

ក្នុងបញ្ញត្តិមាត្រា៥០ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ដែលជាច្បាប់ចាស់នោះ។ ដូច្នោះ តាមស្មារតីនៃ
មាត្រា១០ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ តុលាការគប្បីយកបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ថ្មី ដែលចែងអំពីទោសស្រាល
ជាងមកអនុវត្ត ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍របស់ជនជាប់ចោទ។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០២ "ក្រVIអ" ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១
របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះខុសខ្លះត្រូវខ្លះ។

ហេតុដូច្នោះ

ទន្ទឹមសេចក្តី

១-ទទួលផ្ទៃកន្លះនៃបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៥៧ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ របស់ឈ្មោះ

[Redacted]

២-តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ០២ "ក្រVIអ" ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០១១ របស់
សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការលើកលែងតែសេចក្តីសម្រេចក្រុងចំណុចទី២ ដែលត្រូវបដិសេធចោល។

៣-សម្រេចឱ្យឈ្មោះ [Redacted] ចុះផ្តុំពីបទ ផ្តល់សក្ខីភាពភ្លេង ប្រព្រឹត្តទៅរាជធានីភ្នំពេញ
កាលពីថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤, ថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៣ និងថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៣
បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែង និងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា៥៦ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

៤-បដិសេសលុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៦៦ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១១ របស់តុលាការ
កំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជម្រះលើការផ្តន្ទាទោសជនជាប់ចោទឈ្មោះ [Redacted] ពីបទ
ភ្លេងលិខិតឯកជន។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃទី១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ និងប្រកាសជាសាធារណៈ
នៅថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣។

ប្រធាន ចៅក្រម ចៅក្រម ចៅក្រម ចៅក្រម ក្រឡាបញ្ជី
[Redacted] [Redacted] [Redacted] [Redacted] [Redacted] [Redacted]

បានចម្លងចេញពីសាលដីកាដើមត្រឹមត្រូវហើយ។
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣

បានឃើញ
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣
[Redacted]
[Redacted]

[Redacted]
[Redacted]